

Az Országgyűlés
... / 2009 . (...) OGY
határozata

A családok csődvédelméről szóló törvényjavaslat elkészítéséről

A gazdálkodó szervezetek számára közel két évtizede már rendelkezésre áll a csődvédelem intézménye, a bajba jutott, fizetéseképtelenségbe sodródott családok számára ilyen adósságrendezési eljárás és eszközrendszer nem áll rendelkezésre. Ráadásul a magyar jogrendszer alapvetően hitelező barát intézményekkel kiépített, a garanciák a követelés érvényesítésekor a kétoldalú méltányosságot nélkülözik, az adósságcsapda egy élet szól, sőt azon túl is. Nagy a veszélye annak, hogy földönfutóvá válhat a ma még dolgozó, gyermeket nevelő, adó- és járulékfizető embertársunk. Előbbiekre figyelemmel az Országgyűlés az alábbi határozatot hozza:

1. Az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy a készítse el és 2009. június 15-ig terjessze az Országgyűlés elé a családok csődvédelméről szóló törvényjavaslatot.
2. Jelen határozat a kihirdetés napján lép hatályba.

Indokolás

Napjainkban már nagyon kevesen vannak, akik vitatják a családok csődvédelmét biztosító intézményrendszer szükségességét, indokoltságát. Különös aktualitást ad a megoldandó problémának az ún. devizaalapú kölcsönök várható tömeges bedőlése és ennek nagyon súlyos társadalompolitikai hatása. Nagy az adóssága a magyar társadalomnak önmagával szemben. Különösen nyomasztó az adósság a családok megsegítése, védelme terén. Nincs elég szavunk arra, hogy a helyzetet leírjuk. Szociális katasztrófa fenyeget. Nem nézhetjük tétlenül, hogyan válik semmivé az élet. Sajnos a mindennapi létezés terhei, a megélhetési költségek növekedése, az egyre súlyosbodó válság, a megszűnő munkahelyek, a csökkenő jövedelmek, a társadalom közös kiadásainak csökkentése révén szociális katasztrófa helyzet alakulhat ki.

A családi csődvédelem kapcsán át kell tekinteni a kapcsolódó területek intézményrendszerét, joganyagát is. A tennivaló rendkívüli és nehéz, az idő pedig kevés, vesztegetnivaló pénz és idő pedig egyáltalán nincs.

A külföldi tapasztalatok, az előkészítő anyagok öntevékeny szakemberek asztalfiókjában fellelhetők, a családsegítők, adósságrendezéssel foglalkozó szakemberei pedig készen állnak a feladatok elvégzésére. A minisztériumi jogszabályelőkészítés, a kodifikációs szakemberek csak tényleges megrendelőre várnak.

Szükség, igény, lehetőség adva van. A szabályozás komoly szakmai és társadalmi egyeztetést igényel az érintettekkel - mások között a hitelintézetekkel,

közműszolgáltatókkal - annak érdekében, hogy megalapozott intézményrendszer hatékonyan segítse a bajbajutottakat. Az új intézmények kidolgozása és bevezetése, a hitelezők meggyőzése a lehető legszélesebb társadalmi konszenzus megteremtése a családi csődvédelem terén elengedhetetlen.

A családok csődvédelmének intézményrendszere az együttműködésen, az összefogáson alapul. Három olyan új szereplője lesz a rendszernek, amelyik a megváltozott körülményekhez igazodva, hatékonyan áll a válsághelyzetbe jutott családok mellé: a bíróság, a családbiztos és a szakosított pénzügyintézet.

Központi szereplővé a bíróság kerül, amelyik az eljárást a csődvédelmet kérő kezdeményezésére lefolytatja. A bíróság külön eljárásban intézi peren kívül az ügyeket. Alapelv: egyszerű, rugalmas, jól áttekinthető különösebb előképzettség nélkül is érthető eljárás.

Fontos, hogy a családi csődvédelmet kérő személyek valamennyi folyamatban lévő ügyét és a csőd alatt induló ügyeket kizárólag annál a bíróságnál lehetne lefolytatni, amelyik a csőd eljárásra hatáskörrel és illetékességgel rendelkezik.

A csődvédelmi eljárás az adós család fizetéseképtelenségének jogerős bírósági megállapításával indul és a család vagyoni és pénzügyi helyzetének konszolidációját is és az adósságrendezés módját is e bírósági végzés tartalmazná.

A magyarországi vállalkozások számára nyitva álló csőd,- és felszámolási eljárás megindulását követően a gazdálkodó szervezetekkel szembeni igények rendezését is, kizárólag a felszámolási bíróságnál lehet előterjeszteni. Az a tény, hogy csak egy bíróság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel az adott családdal szembeni eljárások lefolytatására, olyan mértékben egyesítené a rendelkezésre álló információkat, amelyekre a jelenlegi végrehajtások és bírósági eljárások messze nem alkalmasak.

A bíróság a család mellé „családbiztos”, („vagyongondnok”, vagy „intézőt”) rendelne ki. Az ő kötelezettsége lenne felmérni a kialakult helyzetet, a család jövedelmét, vagyonát és a mindezeket terhelő fizetési kötelezettségeket, külön figyelemmel a családi életvitel sajátosságaira (pl. beteg gyermek, idős szülő, árvaság, stb.). Elkészítené a család vagyonmérlegét, de ő az, aki „bölcstanácsadóként” életstratégiát alkot, ő az, aki az egész eljárás alatt szakértőként állna a család mellett, részt venne a különféle eljárási cselekmények vitelében. Különös szerepe nyílna meg a konszolidációs folyamatban a bíróság által végzésben jóváhagyott intézkedések végrehajtása során.

A csődvédelemben részesült családnak alapvető kötelezettsége lenne az együttműködés, a hiteles tájékoztatás, a kötelező gyógykezelésnek való alávetés, az álláskeresés, az oktatásban való részvétel, sőt: a közösségi feladatok ellátásában való – külön ellenszolgáltatás nélküli – részvétel is.

Egy alapvetően új intézményre is szükség van: a szakosított pénzügyintézet, amely mintegy "szociális bank"-ként és „családi értéktár”-ként a csődvédelmet kérő személyeknek, bajba jutott családoknak a bankja lenne; egyfajta nem profit orientált gazdálkodó szervezetként.

A családi értéktár legfontosabb funkciója, hogy a bajba jutott családok ne váljanak földönfutóvá. Amennyiben a család nem tudja adósságát törleszteni, a pénzügyintézet a hitelfelvevőktől piaci áron vásárolná meg lakásukat. A lakhatás biztonsága érdekében, a család anyagi helyzetétől függően a család vagy kisebb lakást vásárolhatna a pénzügyintézettől, vagy lakását visszabérelhetné.

A családi csődvédelmi eljárás komolyságát húzná alá, hogy ilyen eljárásra az érintett család vonatkozásában legfeljebb 15-20 évente 1 alkalommal kerülhetne sor, ugyanakkor az eredményesség érdekében magát a csődeljárást szigorú időbeli határok közé is kell szorítani, ami nem lehetne hosszabb 5 évnél.

Az adósságrendezési eljárás végén – amennyiben az adós folyamatosan együttműködött a családbiztossal, s lehetőségei szerint törlesztette adósságát – a család fennmaradt tartozásainak rendezése alól felmentést kaphat. Így a család új életet kezdhet.

Ezen eljárás szubsztanciája, hogy a felelősséget viselő állam visszavezesse a társadalomba a családot.

A Magyar Köztársaság Országgyűlése nem szemlélheti kívülállóként a bajbajutottak nehézségeit, segítenie kell a családokat az adósságrendezési eljárás törvényi szabályainak megalkotásával. Ehhez pedig nélkülözhetetlen a Kormány jogszabály előkészítő tevékenysége.

Budapest, 2009. május 07. nap

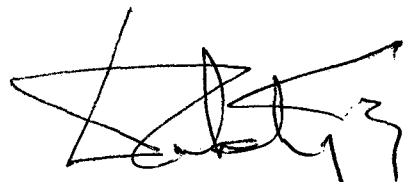
Dr. Latorcai János

KDNP

Dr. Semjén Zsolt

KDNP

Dr. Rubovszky György

KDNP

KERESZTÉNYDEMOKRATA NÉPPÁRT
ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐCSOPORTJA

KÉPVISELŐI ÖNÁLLÓ INDÍTVÁNY

Dr. Szili Katalin

az Országgyűlés elnöke

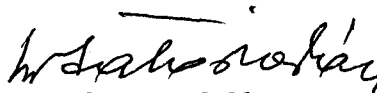
részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

Mellékelten - a Házszabály 87. §-a alapján - benyújtjuk a **családok csődvédelméről szóló törvényjavaslat** elkészítéséről szóló határozati javaslatot.

Budapest, 2009. május 07. nap

Dr. Latorcai János
KDNP

Dr. Semjén Zsolt
KDNP

Dr. Rubovszky György
KDNP